

Sygn. akt V U 36/16

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2016 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Beata Łapińska**

Protokolant: asyst. sędz. A. D.

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2016 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku G. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania wnioskodawcy

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 7 września 2015 roku, znak (...)

postanawia:

umorzyć postępowanie w sprawie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 września 2015 roku organ rentowy przyznał G. K. prawo do emerytury górniczej od dnia (...)2015 roku, to jest od dnia osiągnięcia wieku emerytalnego. Do stażu pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym organ rentowy nie zaliczył okresów od dnia 5 sierpnia 1986 roku do dnia 27 października 1986 roku oraz od dnia 7 maja 1988 roku do dnia 14 stycznia 2007 roku

W dniu 6 października 2015 roku wnioskodawca G. K. wniósł odwołanie decyzji z dnia 7 września 2015 roku, domagając się przeliczenia wyżej wymienionych okresów z zastosowaniem przelicznika 1,8.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Pismem procesowym z dnia 9 sierpnia 2016 roku profesjonalny pełnomocnik działający w imieniu wnioskodawcy oświadczył, że cofa odwołanie (k. 23 akt sprawy), na co organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 24 sierpnia 2016 roku wyraził zgodę.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych odwołanie pełni rolę pozwu. Pozew może być cofnięty bez zezwolenia drugiej strony aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania orzeczenia. Sąd może uznać powyższą czynność za niedopuszczalną tylko wówczas, gdy okoliczności sprawy wskazują, że jest sprzeczna z prawem, zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.) lub narusza słuszny interes ubezpieczonego (art. 469 k.p.c.)

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, że cofnięcie przez skarżącego odwołania nie było niedopuszczalne w świetle art.203 § 4 k.p.c. i art. 469 k.p.c.

Wobec powyższego, a także tego, że organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 24 sierpnia 2016 roku wyraził zgodę na cofnięcie przez wnioskodawcę odwołania, należało uznać czynność skarżącego za prawnie dopuszczalną i nie naruszającą żadnego z wyżej powołanych przepisów k.p.c.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 355 k.p.c. w związku z art. 203 § 4 k.p.c. i art. 469 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.